

مدل‌سازی هندسه سنگ بستر با استفاده از داده‌های گرانی‌سنگی و الگوریتم کلونی مورچگان

امیر جولائی^۱، علیرضا عرب‌امیری^{۲*}، علی نجاتی کلاته^۳ فرزین فرزانه^۳

^۱ دانشجوی دکتری مهندسی معدن؛ دانشکده مهندسی معدن، نفت و ژئوفیزیک، دانشگاه صنعتی شاہرود

^۲ دانشیار؛ دانشکده مهندسی معدن، نفت و ژئوفیزیک، دانشگاه صنعتی شاہرود

^۳ کارشناس ارشد چینه‌شناسی، مدیریت اکتشاف نفت، تهران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۱۷، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۱/۲۶)

چکیده

تعیین عمق و هندسه سنگ بسترها در حوضه‌های رسوبی از اهداف راهبردی بسیاری از پژوهه‌های اکتشافی بهویژه آب‌های زیرزمینی و ذخایر هیدروکربوری است. تحقیق پیش رو با هدف مدل‌سازی دفعه‌ی خام رسوبات یک حوضه رسوبی با استفاده از وارون‌سازی داده‌های گرانی‌سنگی انجام شده است. در این پژوهش، طراحی و اجرای الگوریتم کلونی مورچگان به عنوان ابزاری توأم‌مند برای مدل‌سازی غیرخطی دفعه‌ی داده‌های گرانی در دو مرحله مجزا بررسی شد. این الگوریتم جایگزینی برای روش‌های جستجوی محلی پاسخ از قبیل مارکوارت-لوینبرگ و گاووس-نیوتون است. در مرحله نخست، درستی‌سنگی الگوریتم با داده‌های تولیدی از یک مدل مصنوعی راستی‌آزمایی شد. به‌ایمنظور، کارایی روش پیشنهادی در دو حالت بدون نویه و همراه با نویه سفید گاووسی تا ده درصد بررسی شد. نتایج مدل‌سازی همخوانی قابل قبولی با مدل اولیه حتی در حالت داده‌های آلوده به ده درصد نویه سفید گاووسی نشان داد به‌گونه‌ای که در مدل‌سازی با هشت و ده درصد نویه هم، ریشه میانگین مربع خطای داده‌های تولیدی با داده اولیه از $1/64$ میلی‌گال و مدل به‌دست‌آمده با مدل اولیه از $131/4$ متر فراتر نرفت. این نتایج گویای پایداری مناسب آن در برابر نویه‌های سفید گاووسی با دامنه‌های به‌نسبت زیاد است. در مرحله دوم، وارون‌سازی داده‌های واقعی گرانی‌سنگی در حوضه رسوبی مغان انجام شد. در این مرحله نیز مقایسه نتایج الگوریتم کلونی مورچگان با نتایج مطالعات پیشین از جمله مدل‌سازی داده‌های گرانی با الگوریتم مارکوارت-لوینبرگ و نتایج لرزه‌نگاری، گویای عملکرد مناسب روش پیشنهادی بود.

واژه‌های کلیدی: گرانی‌سنگی، خام رسوبات، مدل‌سازی وارون غیرخطی، جستجوی عمومی، الگوریتم کلونی مورچگان، حوضه رسوبی مغان

در آنها از یک مدل اولیه با تباین چگالی (ثابت یا متغیر نسبت به عمق) همراه با قیود تکمیلی استفاده می‌شود، با خطی‌سازی تابع هزینه در هر تکرار به انتها می‌رسند (چاکراوارسی، ۱۹۹۵؛ سیلو و همکاران، ۲۰۰۶ و سیلو و همکاران، ۲۰۱۴). روش‌های محلی در حل مسائل غیرخطی، نارسایی‌ها و مشکلاتی دارند که عمده‌ترین آنها بهدام‌افتادن در نقاط کمینه محلی است. از سوی دیگر، مسائل میدان پتانسیل اغلب با مشکل بدهالت شدن ناشی از نایکتایی پاسخ مواجه هستند. علاوه‌بر موارد یادشده، پاسخ این روش‌ها بهشدت تحت تأثیر مدل و اطلاعات اولیه‌ای است که در شروع مدل‌سازی اعمال می‌شود (پالرو و همکاران، ۲۰۱۵ و جماسب و همکاران، ۲۰۱۷).

راهکار دوم حل این مسائل، استفاده از روش‌های جستجوی عمومی (*global search*) است که بر مبنای برخی پدیده‌ها و فرایندهای فیزیکی موجود در طیعت *Ant Colony Optimization* شکل گرفته‌اند. الگوریتم کلونی مورچگان (*ACO*) را که یکی از الگوریتم‌های جستجوی عمومی است، نخستین بار، دوریگو و همکاران (۱۹۹۱) بر مبنای رفتار مورچه‌ها در هنگام جستجوی غذا ارائه کردند. این الگوریتم تاکنون در مسائل بهینه‌سازی در زمینه‌های گوناگون از جمله برخی مدل‌سازی‌های ژئوفیزیکی (محمدزاده شادمهری و همکاران، ۱۳۹۴؛ بالکایا و همکاران، ۲۰۱۷ و دوریگو و استوتز، ۲۰۱۹) به صورت موقتی‌آمیزی استفاده شده است.

در این تحقیق، به کارگیری الگوریتم کلونی مورچگان برای مدل‌سازی غیرخطی ضخامت رسویات حوضه رسویی با استفاده از داده‌های گرانی‌سنگی ارزیابی شده است.

۲ مبانی نظری و روش پژوهش

تاکنون مدل‌های مختلفی با الگوهای پارامترسازی متفاوت برای مدل‌سازی ضخامت رسویات و هندسه سنگ بستر با

۱.... مقدمه

امروزه تعیین هندسه سنگ بستر مدفون شامل تعیین ضخامت رسویات، تعیین مشخصات گسل‌های احتمالی پی‌سنگی و در کنار آنها، تعیین مرز لایه‌های مختلف در اعمق از اهداف راهبردی بسیاری از پروژه‌های عمرانی و اکتشاف منابع زیرزمینی مانند آب و منابع هیدروکربوری است. در اکتشاف منابع هیدروکربوری، ضخامت رسویات از عوامل مؤثر در ارزش گذاری پتانسیل حوضه رسویی است.

مطالعات ژئوفیزیکی بهویژه روش‌های میدان پتانسیل، از سریع‌ترین و در بیشتر موارد، کم‌هزینه‌ترین روش‌ها در مسیر کشف اهداف زیرسطحی هستند. در مدل‌سازی این داده‌ها بازسازی هندسی هدف مورد مطالعه براساس مدلی ریاضی بین پارامترهای مدل تعریف شده و داده‌های برداشت‌شده انجام می‌شود (بوشچتی و همکاران، ۱۹۹۷؛ ژادونوف، ۲۰۰۲ و پالرو و همکاران، ۲۰۱۸). مدل‌سازی پارامترهای هندسی از قبیل ضخامت و عمق، بیشتر غیرخطی است. در مسائل معکوس‌سازی غیرخطی با استفاده از داده‌های گرانی و مغناطیس‌سنگی، به مدل‌های هندسی ریاضی نیاز است تا بتوان به کمک آنها ارتباط بین داده‌ها و ویژگی‌های هندسی اهداف زیرسطحی را تعیین کرد. برای این امر تاکنون مدل‌های مختلفی ارائه شده است که در این میان برای مدل‌سازی دو بعدی غیرخطی ضخامت رسویات روی سنگ بستر، دو مدل جمع دو بعدی منشورها (بات، ۱۹۶۰) و مدل چندضلعی نامنظم تالوانی (تالوانی و همکاران، ۱۹۵۹) رواج و کاربرد بیشتری دارند (کری و همکاران، ۲۰۱۳). در مدل بات، ضخامت رسویات با منشورهایی که تباین مغناطیدگی یا چگالی با سنگ بستر دارند، به صورت دو بعدی یا سه بعدی مدل می‌شود.

روش‌های جستجوی محلی بیشتر بر مبنای روش‌های گاؤس- نیوتون یا الگوریتم مارکوارت- لونبرگ همراه با پارامتر منظم‌ساز تیخونوف انجام می‌شوند. این روش‌ها که

مفروض برداشت نشان می‌دهد:

(۱)

$$\begin{aligned} F_{ij} = F(x, z, x_m, x_M, z_t, z_b, \rho) = \\ G\rho[A.Ln\frac{A^2 + D^2}{A^2 + C^2} - B.Ln\frac{B^2 + D^2}{B^2 + C^2} - \dots, \\ 2C(\arctan\frac{A}{C} - \arctan\frac{B}{C}) + 2D(\arctan\frac{A}{D} - \arctan\frac{B}{D})] \end{aligned}$$

پارامتر F_{ij} میدان گرانی بلوک زمین در نقطه i و پارامتر G نیز ثابت گرانش نامیده می‌شود که برابر با 6.67×10^{-11} نیوتون در مجذور متر بر مجذور کیلوگرم است. پارامترهای A , B , C و D عبارت‌اند از (باربوسا و سیلو، ۱۹۹۴):

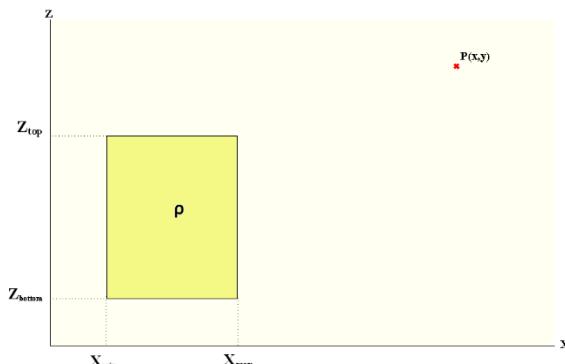
$$A = x - x_m, B = x - x_M, C = Z - Z_t, D = Z - Z_b \quad (۲)$$

که در این رابطه Z_t و Z_b به ترتیب به ارتفاع لبه بالایی منشور و ارتفاع لبه پایینی منشور اشاره دارند.

بسته به شرایط لایه‌ها و فصل مشترک سنگ بستر، بلوک‌بندی مدل می‌تواند به صورت منشورهای قائم هم در نظر گرفته شود. در این حالت، تنها تغییر در عمق بلوک مدنظر قرار خواهد گرفت (شکل ۲) (باربوسا و همکاران، ۲۰۱۱).

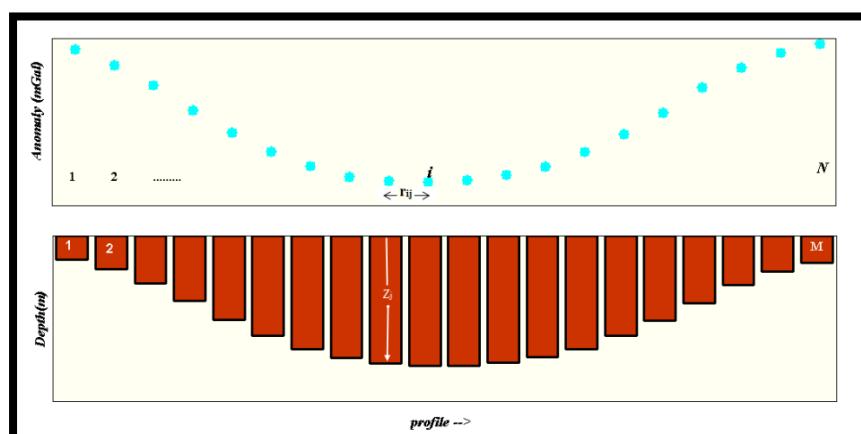
مقدار آنومالی گرانی باقیمانده در نقطه برداشتی i (Δg_i) با رابطه (۳) تخمین زده می‌شود (باربوسا و همکاران، ۱۹۹۷):

استفاده از داده‌های گرانی‌سنگی ارائه شده‌اند. در این تحقیق از یکی از پرکاربردترین این مدل‌ها یعنی مدل جمع منشورهای دوبعدی بات استفاده شده است. برای مدل کردن تأثیر میدان گرانی یک منشور دوبعدی در یک نقطه اندازه‌گیری دلخواه (شکل ۱) از مدل باربوسا (باربوسا و سیلو، ۱۹۹۴) به عنوان مدل ریاضی پیشرو و برای مدل‌سازی داده‌های گرانی‌سنگی یک بلوک دوبعدی از روابط پیش روی تلفورد استفاده شده است (تلفورد و همکاران، ۱۹۹۰ و باربوسا و سیلو، ۱۹۹۴).

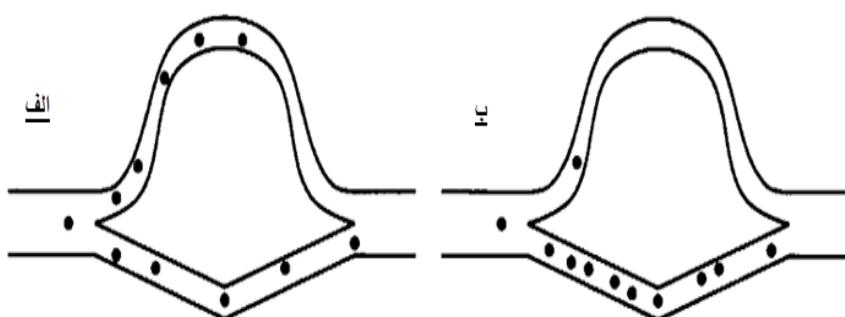

شکل ۱. میدان گرانی در نقاط برداشت (N نقطه) و بلوک‌بندی دوبعدی میدان منشا (M بلوک).

در این مدل‌سازی، برای کلیه بلوک‌ها یک چگالی ثابت فرض می‌شود. رابطه (۱) میدان گرانی هریک از بلوک نشان داده شده در شکل ۱ را به ازای N نقطه

شکل ۲. بلوک‌بندی فضای مدل به منشورهای قائم با تغییرات در راستای عمق (باربوسا و همکاران، ۲۰۱۱).

شکل ۳. انتخاب کوتاهترین مسیر به وسیله مورچه‌ها (الف) آغاز رسیدن مورچه‌ها به دو راهی است؛ لذا شانس انتخاب مسیر برابر است. (ب) بعد از چند تکرار رفت و برگشت، اغلب مورچه‌ها مسیر کوتاه‌تر را انتخاب می‌کنند.

سایر روش‌های مبتنی بر جمعیت دارد. این روش با الهام‌گیری از فرایند جستجوی غذا در مورچه‌ها، الگو و روش جستجوی متفاوتی را ارائه کرده است.

الگوریتم‌های تکاملی بر مبنای انتخاب تعدادی از بهترین راه حل‌های کشف شده و ترکیب آنها با یکدیگر عمل می‌کنند. این فرایند بسته به شرایط مسئله، حافظه در خور توجهی را مصرف می‌کند (سن و استوفا، ۲۰۱۳). الگوریتم کلونی مورچگان با الهام‌گیری از الگوی انتخاب مسیر در مورچه‌ها که بر مبنای توزیع ماده‌ای شیمیایی به نام فرومون است، روش جدیدی را برای انتخاب بهترین راه حل‌ها ارائه کرد.

منبعی که الگوریتم کلونی مورچگان از آن الهام گرفته است، رفتار مورچه‌های واقعی است. این رفتار باعث می‌شود مورچه‌ها کوتاه‌ترین مسیر بین منع غذا و لانه خود را بیابند. مورچه‌ها در حین طی مسیر بین منع غذایی و لانه، ماده‌ای به نام فرومون آزاد می‌کنند و وقتی می‌خواهند مسیری را برای رفتن انتخاب کنند، به احتمال بیشتر، مسیری را انتخاب می‌کنند که با فرومون قوی‌تر و غلیظ‌تری علامت‌گذاری شده است (بلوم و روی، ۲۰۰۳). شکل ۳ نمای کلی کوتاه‌ترین مسیری را نشان می‌دهد که مورچه‌ها انتخاب می‌کنند. مورچه‌ها این توانایی را دارند که کوتاه‌ترین مسیر بین لانه و منع غذا را پیدا کنند. در طول زمان رفت و برگشت مورچه‌ها، در مسیرهای کوتاه‌تر

$$\Delta g_i = \sum_{j=1}^M F(\Delta \rho_j, z_j, r_{ij}), \quad i = 1, 2, \dots, N \quad (3)$$

که $\Delta \rho$ و z_j به ترتیب تبیین چگالی رسوبات و سنگ بستر و عمق سنگ بستر در منشور z_{ij} و r_{ij} فاصله افقی بین نقطه اندازه گیری i ام با منشور j ام است (شکل ۲).

در این مسئله، تابع هدف، تابعی از اختلاف آنومالی محاسبه شده و آنومالی اندازه گیری شده است. با بررسی و مرور مطالعات مشابه گذشته (پالرو و همکاران، ۲۰۱۵) در زمینه مدل‌سازی داده‌های گرانی، تابع هزینه مطابق رابطه (۴) طراحی شد:

$$C^g = \left\| \frac{\Delta g^{obs} - \Delta g^{cal}}{\Delta g^{obs}} \right\|_2 \quad (4)$$

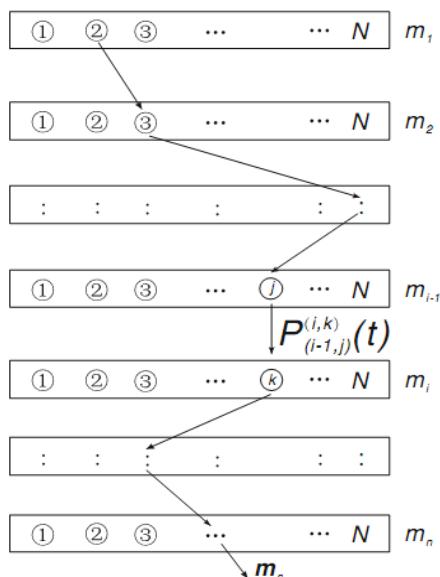
که C^g هزینه و Δg^{obs} و Δg^{cal} به ترتیب آنومالی گرانی مشاهده‌ای و آنومالی گرانی محاسبه شده بر مبنای راه حل نمونه برداری شده از فضای مدل است.

۱-۲ الگوریتم کلونی مورچگان (ACO)
الگوریتم کلونی مورچگان یکی از روش‌های فرآیندکاری مبتنی بر جمعیت است که دوریگو و همکاران (۱۹۹۱) بر مبنای رفتار مورچه‌ها در هنگام جستجوی غذا ارائه کردند. این الگوریتم مبانی و الگوی ساختاری متفاوتی نسبت به

با مسیری که در آن قرار دارد، کاهش یا افزایش خواهد داشت. تابع احتمال هر جایی که تابعی از غلظت فرومون در مسیرهای مختلف است از رابطه (۶) به دست می‌آید (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹ و لیو و همکاران، ۲۰۱۴):

$$P_{i(i-1,j)}^{(i,k)}(t) = \frac{[\tau_{(i,k)}(t)]^\alpha [\eta_{(i,k)}(t)]^\beta}{\sum_{l=1}^N [\tau_{(i,l)}(t)]^\alpha [\eta_{(i,l)}(t)]^\beta} \quad (6)$$

که (i,k) میزان فرومون روی گره k از لایه i ام و η تابعی فراتکاری مربوط به اطلاعات پیمایش‌های گذشته است. پارامترهای α و β ضرایب وزنی هستند که بین توانایی‌های کاوشگری الگوریتم و تعیین از بهترین جواب (همگرایی) تعادل ایجاد می‌کنند. اگر α برابر صفر باشد، سبب می‌شود اطلاعات فرومونی استفاده نشوند، اطلاعات جستجوهای گذشته از بین برond و جستجو شکل کاملاً تصادفی به خود بگیرد. اگر β برابر صفر باشد، جستجو بعد فراتکاری و کاوشگری همه مناطق را از دست خواهد داد (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹).

شکل ۴. تقسیم‌بندی فضای مدل پیوسته به لایه‌های فرضی با تقسیم‌بندی به گره‌هایی فرضی و عبور مورچه‌ها از این لایه و گره‌های فرضی (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹).

به علت اینکه مورچه‌ها سریع‌تر به لانه بر می‌گردند، مقدار غلظت فرومون بیشتری وجود خواهد داشت. از سوی دیگر و از آنجاکه فرومون با گذشت زمان تبخیر می‌شود، تبخیر و درنتیجه کاهش غلظت فرومون در مسیرهای طولانی‌تر نسبت به مسیرهای کوتاه‌تر شدیدتر است (تالبی، ۲۰۰۹ و فتاحی، ۱۳۹۰).

به سبب ساختار خاص و گستره الگوریتم کلونی مورچگان، ضروریست برای مدل‌های پیوسته نیز تقسیم‌بندی و به نوعی گسترش‌سازی فرضی مدل صورت گیرد. بر این اساس لازم است برای هر پارامتر فضای مدل، یک مرز بالا و پایین تعیین و براساس تقسیمات از پیش تعیین شده، هر پارامتر به صورت مجموعه‌ای از گره‌ها درنظر گرفته شود (شکل ۴). به بیان ریاضی، فضای پارامترهای مدل‌های پس از گره‌بندی به صورت زیر خواهد بود:

$$m_i^{\min} \leq m_i \leq m_i^{\max}, \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (5)$$

که پارامتر n به تعداد پارامترهای مدل اشاره دارد. اگر تعداد تقسیم‌بندی پارامترهای مدل N فرض شود، تعداد گره‌ها در کل مدل برابر $n \times N$ خواهد بود.

۱-۱-۲ پیمایش مسیر

پیمایش مسیر مورچه‌های مصنوعی از جایه‌جایی از یک گره از یک لایه به لایه بعدی انجام می‌پذیرد به گونه‌ای که از اولین لایه تا آخرین لایه را به ترتیب با عبور از تنها یک گره از هر لایه انجام می‌دهند (شکل ۴). این جایه‌جایی‌ها براساس پارامتری به نام احتمال انتقال انجام می‌شود. احتمال انتقال تابعی غیرخطی از میزان فرومون‌های هر مسیر است.

در ابتدای اولین پیمایش، برای یکنواختی شанс احتمال پیموده شدن تمامی مسیرها و افزایش شанс اکتشاف همه مناطق، مقدار زیادی فرومون به طور مساوی روی تمامی گره‌ها توزیع می‌شود، اما به مرور زمان این غلظت متناسب

و همکاران، ۱۳۹۴):

$$\nabla \tau_{(i,j)}(t) = \sum_{s=1}^{N_a} \nabla \tau_{(i,j)}^{(s)}(t) \quad (8)$$

اندیس s شمارنده مورچه‌ها و N_a تعداد مورچه‌ها است.

$\nabla \tau_{(i,j)}^{(s)}(t)$ تغییرات فرومون حاصل از عبور مورچه s ام از گره زام از لایه n ام را نشان می‌دهد که براساس ارزیابی تابع هدف از مسیر پیموده شده تعیین می‌شود. بدیهی است تأثیر توزیع فرومون می‌تواند بر نرخ همگرایی و کیفیت جستجو نیز مؤثر باشد؛ از این‌رو، روش‌های مختلفی برای توزیع فرومون به وجود آمده‌اند که رایج‌ترین و پرکاربردترین آنها، روش چرخه مورچه است. در این روش، تغییرات غلظت فرومون پس از عبور مورچه‌ها از هر مسیر با رابطه زیر تعیین می‌شود (دوریگو، ۱۹۹۲):

$$\nabla \tau_{(i,j)}^{(s)}(t) = \begin{cases} Q & \text{if ant } s \text{ travels the node } (i, j) \\ L_k & \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad (9)$$

براساس رابطه (۹)، تغییرات فرومون به ازای هر مورچه، تنها مربوط به گره‌هایی است که از آنها عبور کرده است و سایر گره‌ها تغییر فرومون نخواهند داشت. این تغییرات در گره‌هایی که مورچه از آنها عبور کرده است، بر مبنای ارزیابی مسیر (طول مسیر) یعنی از تقسیم مقدار مشخصی فرومون بر طول مسیر طی شده (L_k) تعیین می‌شود. پر واضح است که این رابطه سبب می‌شود مسیرهایی که طول (مقدار تابع هدف) کمتری دارند، مقدار فرومون بیشتری به آنها اضافه شود (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹ و دوریگو، ۱۹۹۲).

۳-۱-۲ همگرایی و شروط توقف

با تکرار چرخه الگوریتم، به تدریج مسیرهای کوتاه (کمینه‌کننده تابع هدف) شناسایی و غلظت فرومون در آنها افزایش می‌یابد. این عمل سبب سوق یافتن هرچه بیشتر مورچه‌ها به این مسیرها خواهد شد تا جایی که

۲-۱-۲ ارزیابی مسیر و بهروزرسانی فرومون‌ها

پس از عبور هر مورچه از تمامی لایه‌ها، یک راه حل ایجاد می‌شود که باید با تابع هدف ارزیابی شود. پس از آنکه همه مورچه‌ها مسیر را طی کردند و به تعداد مورچه‌ها، راه حل ایجاد شد، راه حل‌ها با تابع هدف ارزیابی و بر مبنای شایستگی هر راه حل، مقدار فرومون‌های مسیر سازنده راه حل افزایش می‌یابد. به بیانی دیگر، پس از ارزیابی هر راه حل، فرومون گره‌هایی افزایش می‌یابد که مورچه سازنده آن راه حل از آنها عبور کرده است. از سوی دیگر، برای کمتر کردن شانس مسیرهای کم ترد و نیز جلوگیری از همگرایی زودرس به برخی مسیرهای پر ترد و با فرومون زیاد، در این الگوریتم از عاملی به نام تبخیر فرومون در هر تکرار استفاده شده است. تبخیر فرومون پدیده‌ای است که در طیعت زندگی مورچه‌ها رخ می‌دهد و با الگوبرداری از آن، الگوریتم در جهت مشابهت هر چه بیشتر به الگوی طبیعی نیل می‌کند.

پس از هر چرخه پیمایش مسیرهای مختلف توسط مورچه‌ها، میزان فرومون هر گره با دو عامل تبخیر و افروده شدن فرومون، دستخوش تغییر قرار می‌گیرد که شیوه اعمال کمی این دو عامل در ادامه بیان شده است. رابطه (۷) تغییرات فرومون در گره‌ها را پس از هر تکرار نشان می‌دهد (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹ و لیو و همکاران، ۲۰۱۴):

$$\tau_{(i,j)}(t+1) = (1 - \rho) \tau_{(i,j)}(t) + \nabla_{(i,j)}(t) \quad (7)$$

که ρ ضریب تبخیر فرومون است ($0 < \rho < 1$) و در هر تکرار روی همه گره‌های حاوی فرومون عمل می‌کند و باعث تبخیر و از دست رفتن درصدی از فرومون گره می‌شود. بدیهی است در گره‌های با فرومون بیشتر، مقدار فرومون بیشتری تبخیر و درنتیجه، از همگرایی زودرس الگوریتم جلوگیری خواهد شد. قسمت افزایشی فرومون در گره‌ها ($\nabla_{(i,j)}(t)$) است که از رابطه (۸) به دست می‌آید (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹ و محمدزاده شادمهری

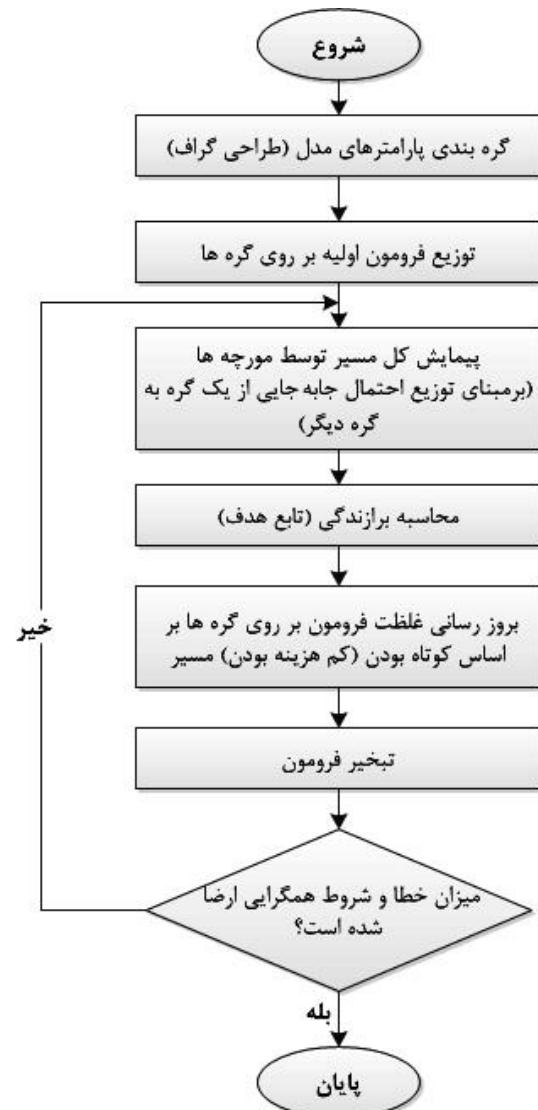
۲-۲ اعتبارسنگی با مدل مصنوعی سنگ بستر
در این پژوهش، به منظور ارزیابی توانایی کد نوشته شده بر مبنای الگوریتم مورچگان برای وارون سازی غیرخطی داده‌های گرانی، از داده‌های شبیه‌سازی شده یک مدل مصنوعی سنگ بستر با فرضیاتی مشخص استفاده شد. داده‌های این مدل مصنوعی در دو حالت بدون نوفه و همراه با نوفه سفید مستقل، تولید و مدل‌سازی شدند.

۱-۲-۲ مدل مصنوعی-بدون نوفه
مدل مصنوعی دو بعدی سنگ بستر در نظر گرفته شده در این پژوهش از ۶۰ منشور با عرض ۵۰۰ متر و تغییرات عمقی به نسبت پیچیده به صورت دو فروافتادگی با عمق‌های متفاوت تشکیل شده است. توپوگرافی سطح زمین، مسطح و تباين چگالی رسوبات و سنگ بستر -۲۵۰- کیلوگرم بر متر مکعب فرض شده است.

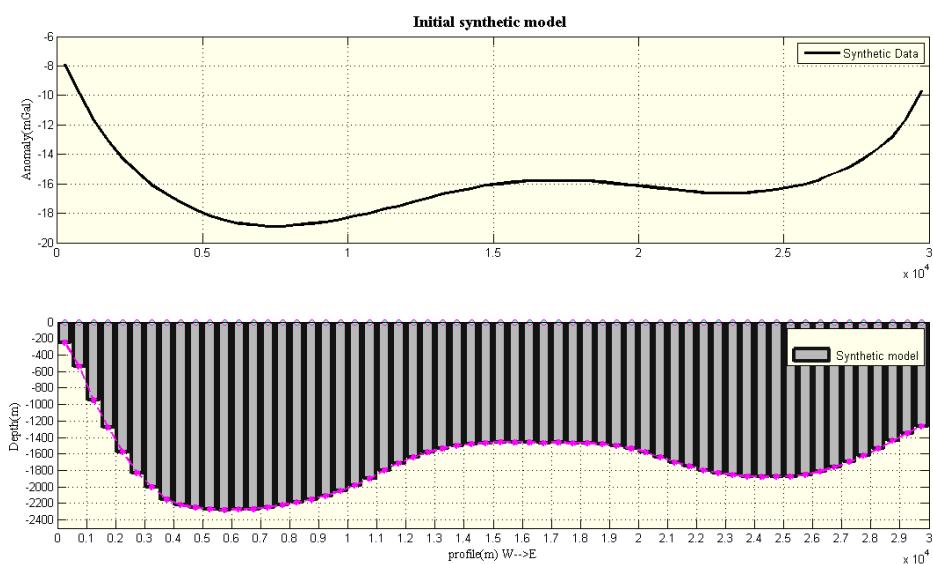
با استفاده از کد پیشرویی که نگارندگان بر مبنای رابطه (۱) نوشته‌اند، در هر یک از نقاط اندازه‌گیری فرضی (در سطح زمین با فواصل مساوی و درست در نقطه میانی منشورها)، تأثیر گرانی تکمنشورها محاسبه و مقدار آنومالی گرانی چشمداشتی در آن نقاط براساس روابط (۲) و (۳) محاسبه شد. در شکل ۶ مدل مصنوعی مذبور به همراه داده‌های گرانی حاصل از آن نمایش داده شده است.

در این مطالعه برای اجرای الگوریتم مورچگان جهت مدل‌سازی داده‌های گرانی و نیز ارائه نتایج به صورت بصری، یک کد در محیط متلب نوشته شد. پارامترهای تنظیمی الگوریتم مورچگان طراحی شده برای مدل‌سازی داده‌های این مدل مصنوعی در جدول ۱ ارائه شده است. به منظور مقایسه کمی داده‌های محاسباتی با داده‌های اولیه و مدل به دست آمده با مدل مفروض، از تعیین ریشه میانگین مربعات (RMS) اختلاف پارامترهای دو مدل برای ارزیابی کمی این قیاس استفاده شد. نتایج

به تدریج تعداد زیادی از مورچه‌ها تنها از یک مسیر عبور خواهد کرد و این می‌تواند به معنای توقف الگوریتم باشد. البته شاخصه‌ای که تعیین می‌کند به ازای هم‌مسیرشدن چه تعدادی از مورچه‌ها، الگوریتم باید متوقف شود، در الگوریتم‌ها و مسائل مختلف ممکن است توقف شود (دوریگو و دیکارو، ۱۹۹۹ و محمدزاده شادمهری و همکاران، ۱۳۹۴). در این تحقیق از شرط توقف الگوریتم به ازای تعداد معینی تکرار استفاده شده است. در شکل ۵ نمودار گردشی الگوریتم کلونی مورچگان ارائه شده است.

شکل ۵. نمودار گردشی مراحل الگوریتم کلونی مورچگان.

شکل ۶. (پایین) مدل مصنوعی دوبعدی یک حوضه رسوی منشوربندی شده (بالا) آنومالی گرانی به دست آمده از مدل مصنوعی.

داده‌ها به داده‌های خام مدل مصنوعی افزوده شد و داده‌های حاصله مدل‌سازی شدند. همان‌گونه که در شکل‌های ۸ تا ۱۲ دیده می‌شود، روش به کار گرفته شده از پایداری مناسبی در برابر نویسه‌های تصادفی موجود در داده‌ها برخوردار است.

مدل‌سازی داده‌های مدل مصنوعی بدون نویه در شکل ۷ آمده است. همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود، اختلاف مدل و داده‌های تولیدی با مدل مصنوعی و داده‌های پیش‌فرض بسیار اندک است و مدل‌سازی از دقت مناسبی برخوردار است.

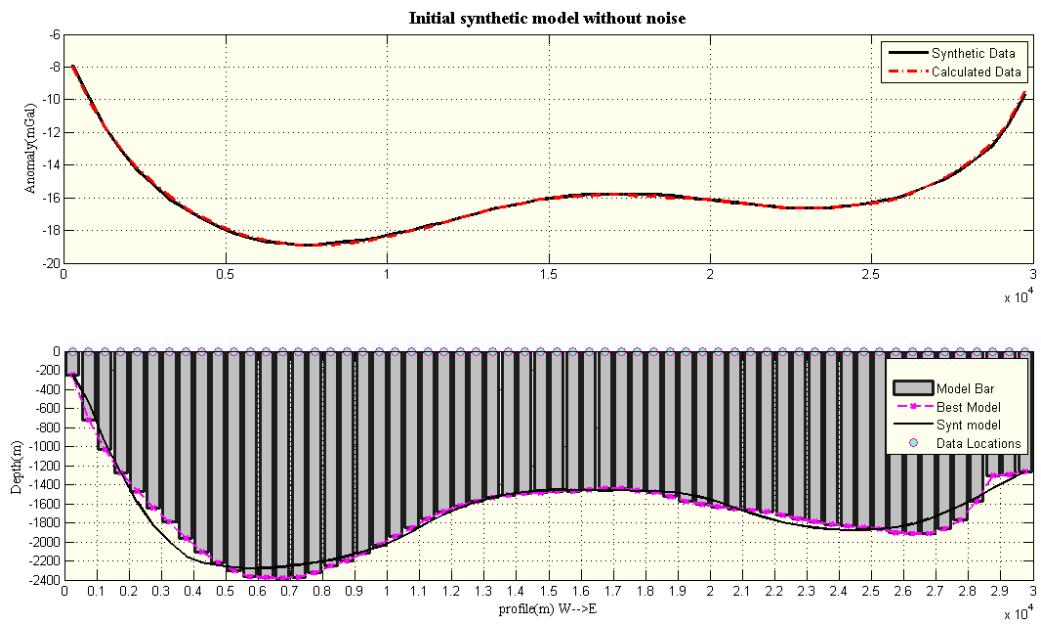
۳ مدل‌سازی داده‌های واقعی

پس از اطمینان از صحت عملکرد کد نوشته شده، کد مزبور برای داده‌های واقعی گرانی برداشت شده در حوضه رسویی مغان در شمال‌غرب ایران جهت مدل‌سازی توپوگرافی سنگ بستر به کار گرفته شد. حوضه مغان به دلیل نزدیکی به مناطق نفت‌خیز باکو و نیز ضخامت زیاد سنگ‌های رسویی وجود چشم‌های نفتی در اکتشافات هیدروکربوری مورد توجه واقع شده است. منطقه مغان در اوایل دوران سوم زمین‌شناسی با فعالیت‌های شدید آتش‌شانی همراه بود و مواد خروجی حاصل، به صورت روانه‌های بازالتی و قطعات آتش‌شانی در داخل واحدهای رسویی بر جای مانده است. در اوایل ائوسن میانی، آخرین فعالیت آتش‌شانی درخور توجه در منطقه به وقوع

جدول ۱. پارامترهای تنظیمی الگوریتم ACO در این پژوهش.

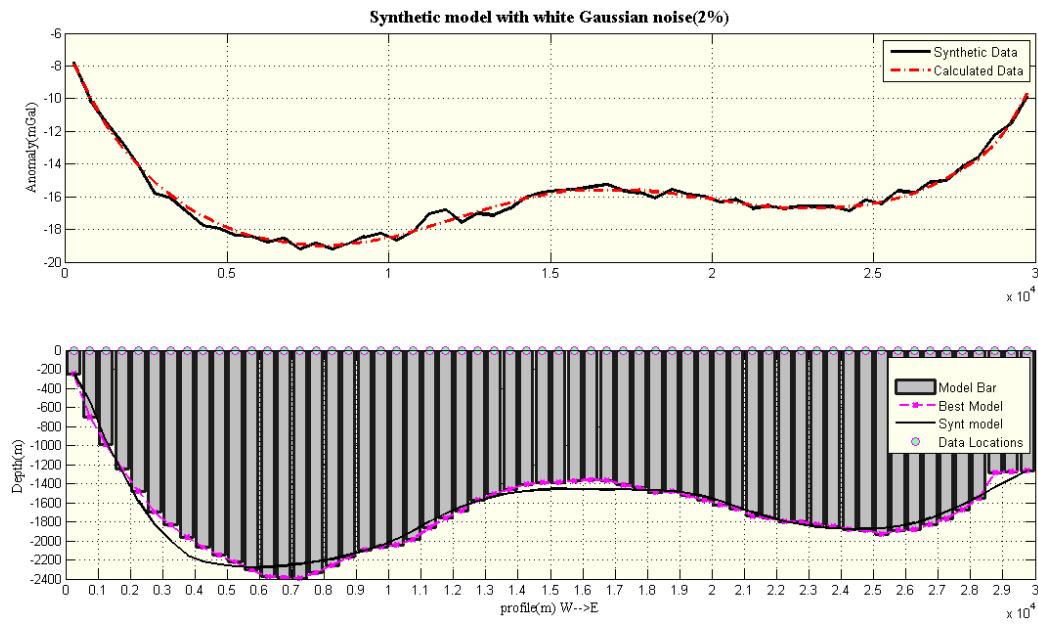
تعداد مورچه‌ها	فاصله گره‌ها در عمق (m)	فرومون اولیه	ضریب تبخیر
۴۰۰	۱	۱	۰/۱

۲-۲-۲ مدل مصنوعی- همراه با نویه
از آنجاکه داده‌های واقعی برداشت شده از طبیعت همواره همراه با نویه هستند، لازم است کارایی الگوریتم و کد نوشته شده برای مدل‌سازی این نوع از داده‌ها ارزیابی و اعتبارسنجی شود. چون توزیع نویه در حالت طبیعی، توزیعی گوسی با میانگین صفر است، در این تحقیق برای ارزیابی بررسی تأثیرپذیری و عملکرد الگوریتم نوشته شده در برابر نویسه‌های سفید گوسی، نویسه‌ای مستقل از داده با توزیع گوسی با دامنه‌های ۲، ۴، ۶، ۸ و ۱۰ درصد دامنه

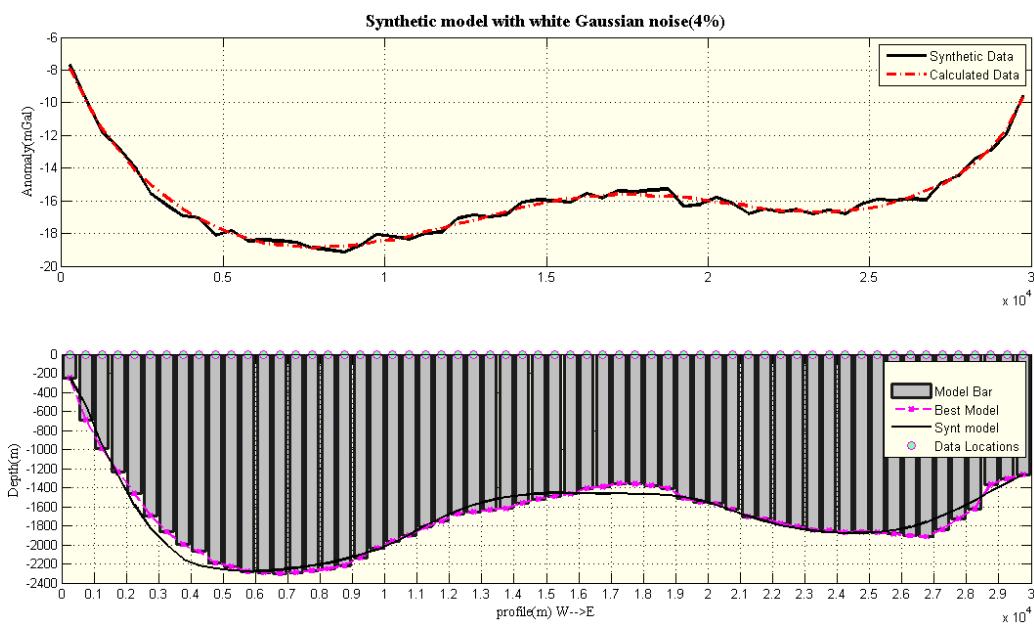
شکل ۷. (بالا) داده‌های مصنوعی به همراه داده‌های مدل تولیدی (ب) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

$$(RMS_{model} = 82/\lambda m) \quad (RMS_{data} = 0.19 mGal)$$

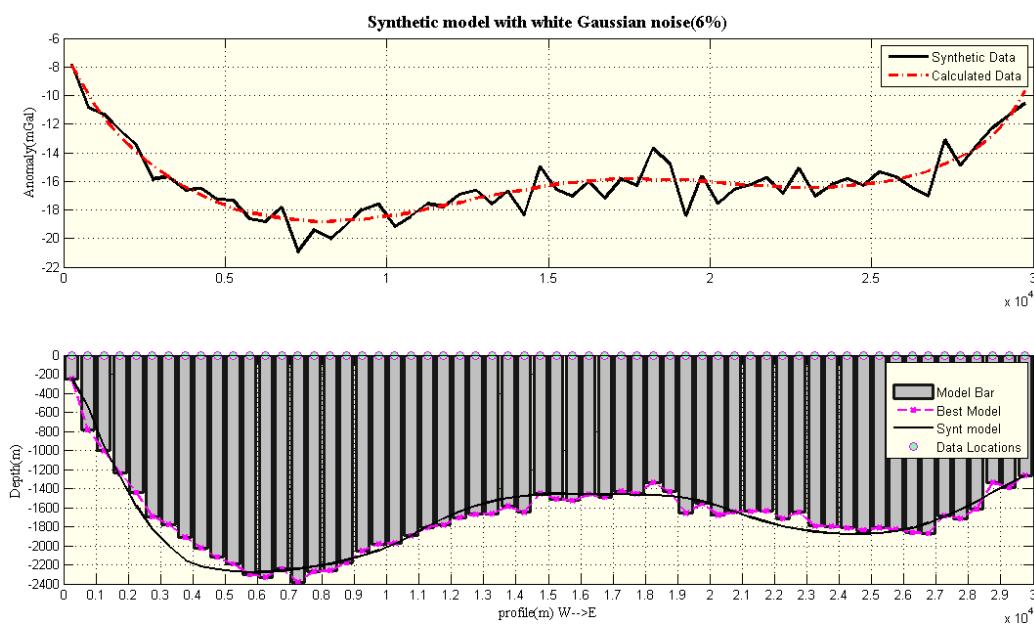
شکل ۸. (بالا) مدل‌سازی داده‌های مدل مصنوعی با ۲٪ نویه سفید گاوی (پایین) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

$$(RMS_{model} = 86/\lambda m) \quad (RMS_{data} = 0.29 mGal)$$

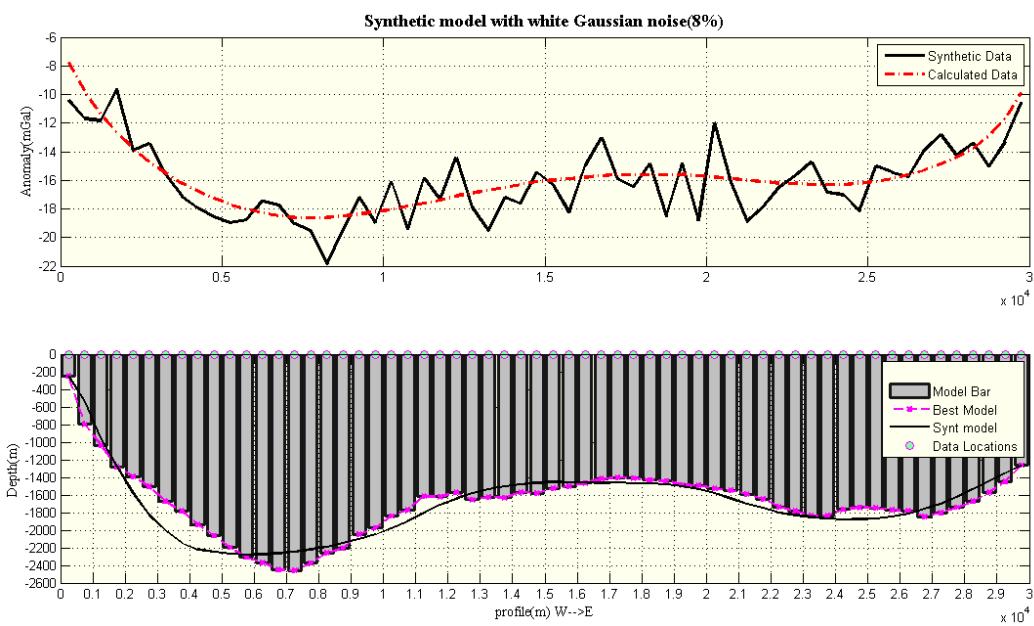
شکل ۹. (بالا) مدل سازی داده‌های مدل مصنوعی با ۴٪ نویه سفید گاوی (پایین) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

$$(RMS_{model} = 87.9 \text{ m}) (RMS_{data} = +73.6 \text{ mGal})$$

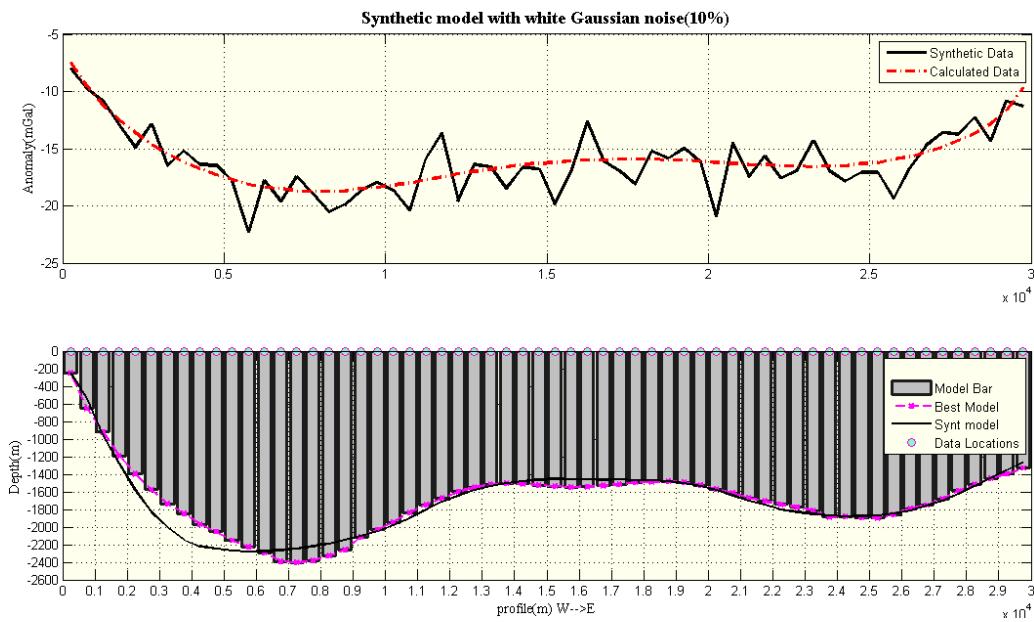
شکل ۱۰. (بالا) مدل سازی داده‌های مدل مصنوعی با ۶٪ نویه سفید گاوی (پایین) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

$$(RMS_{model} = 96.6 \text{ m}) (RMS_{data} = +90 \text{ mGal})$$

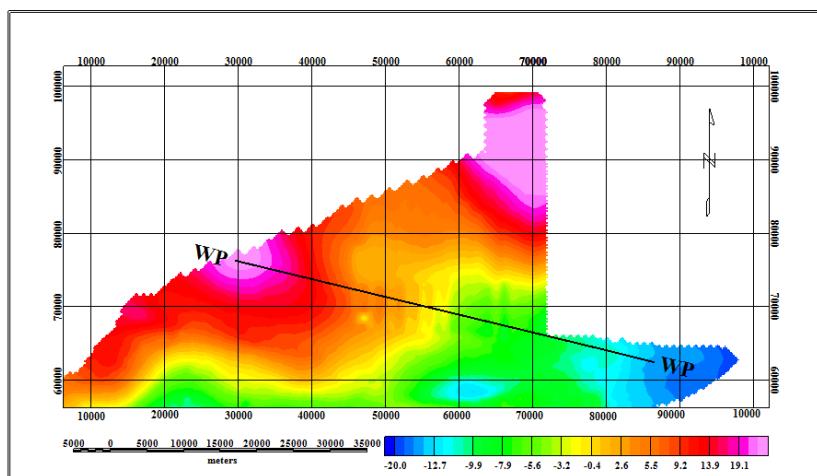
شکل ۱۱. (بالا) مدل‌سازی داده‌های مدل مصنوعی با ۸٪ نویه سفید گاوی (پایین) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

$$(RMS_{model} = 131/4 \text{ m}) (RMS_{data} = 1/61 \text{ mGal})$$

شکل ۱۲. (بالا) مدل‌سازی داده‌های مدل مصنوعی با ۱۰٪ نویه سفید گاوی (پایین) مدل مصنوعی به همراه مدل تولیدی.

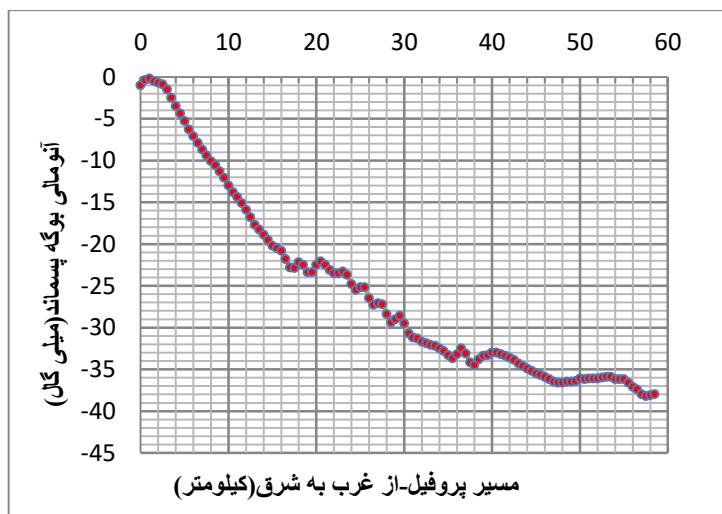
$$(RMS_{model} = 116/9 \text{ m}) (RMS_{data} = 1/64 \text{ mGal})$$

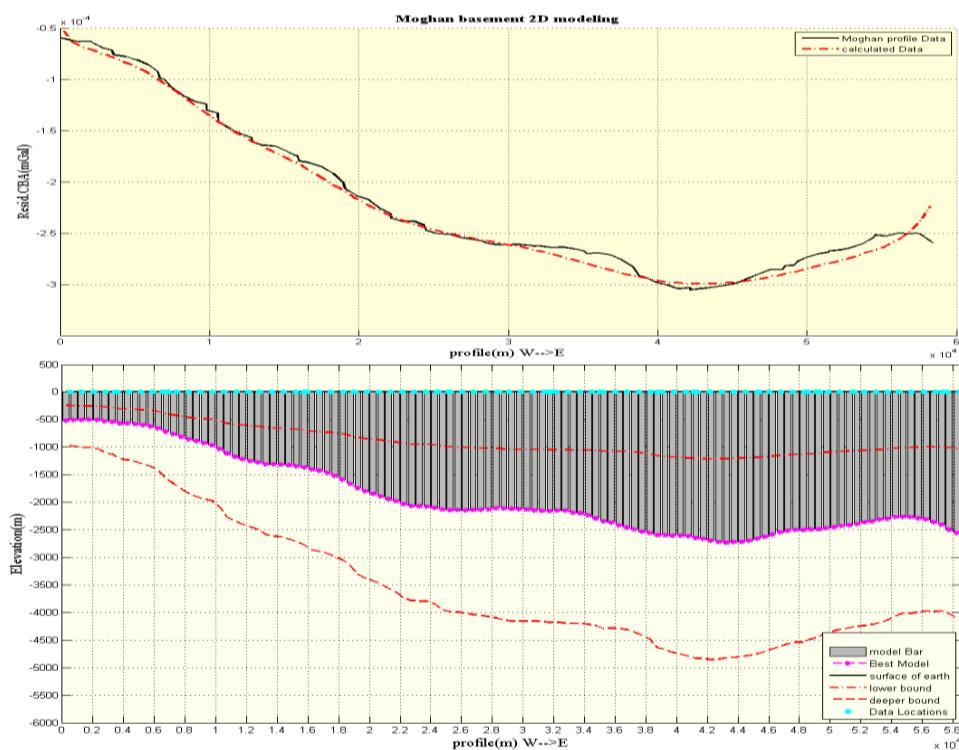
شکل ۱۳. مقطع مدنظر از داده‌های آنومالی باقیمانده.

داده‌ها منطبق بر مسیری که پیشتر نیز در دو مطالعه جداگانه با مدل‌سازی‌های گرانی (نجاتی و همکاران، ۱۳۸۷) و لرزه‌نگاری (شرکت ملی نفت ایران، ۱۳۸۱) مطالعه و مدل‌سازی شده بود، برای مدل‌سازی با الگوریتم مورچگان درنظر گرفته شد (شکل ۱۳). مقطع مدنظر حاوی داده‌های آنومالی باقیمانده با طول افقی تقریباً ۵۸۵۰۰ متر، شامل ۱۱۸ نقطه در فواصل افقی ۵۰۰ متری است. داده‌های حاصل از این مقطع در شکل ۱۴ ارائه شده است.

می‌پیوندد که به طور وسیع باعث تشکیل جریان‌های بازالتی می‌شود. گدازه‌های مذکور با طبقات پیشرونده پوشیده شده‌اند که در برخی نقاط با وجود کنگلومرای قاعده‌ای و ناپیوستگی مشخص شده‌اند. در مطالعات گرانی‌سنگی انجام شده در این منطقه، آتشفشنانهای اوسن را به عنوان ساختارهای پی‌سنگی این ناحیه درنظر گرفته‌اند که تابی وزن مخصوص مناسبی با رسوبات بالاسری خود دارند؛ بنابراین در این تحقیق به منظور مدل‌سازی بستر آتشفسنی محدوده گفته شده، روی نقشه داده‌های گرانی حوضه رسوبی مغان در نرم افزار *Oasis montaj*، یک مقطع از

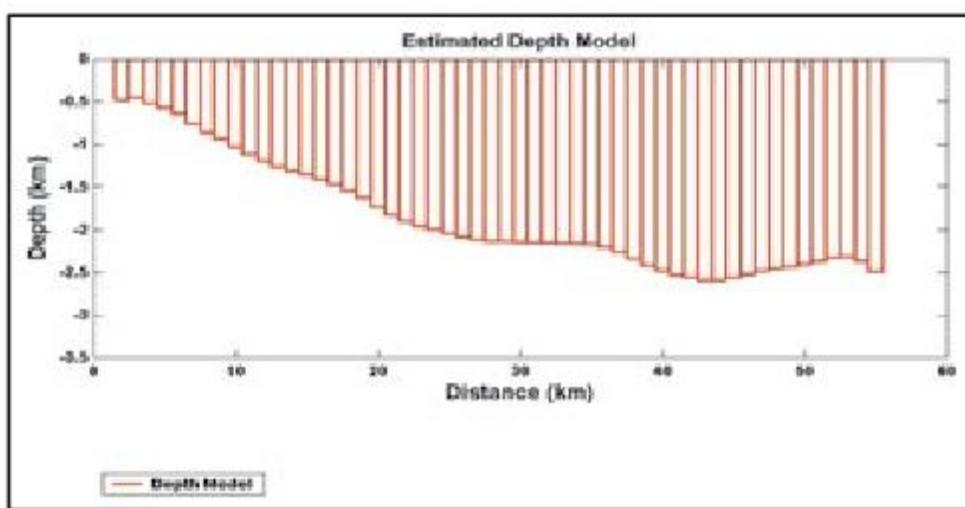
شکل ۱۴. داده‌های آنومالی پسماند گرانی حاصل از کاستن روند ناحیه‌ای از داده‌های بوگه کل در مقطع.

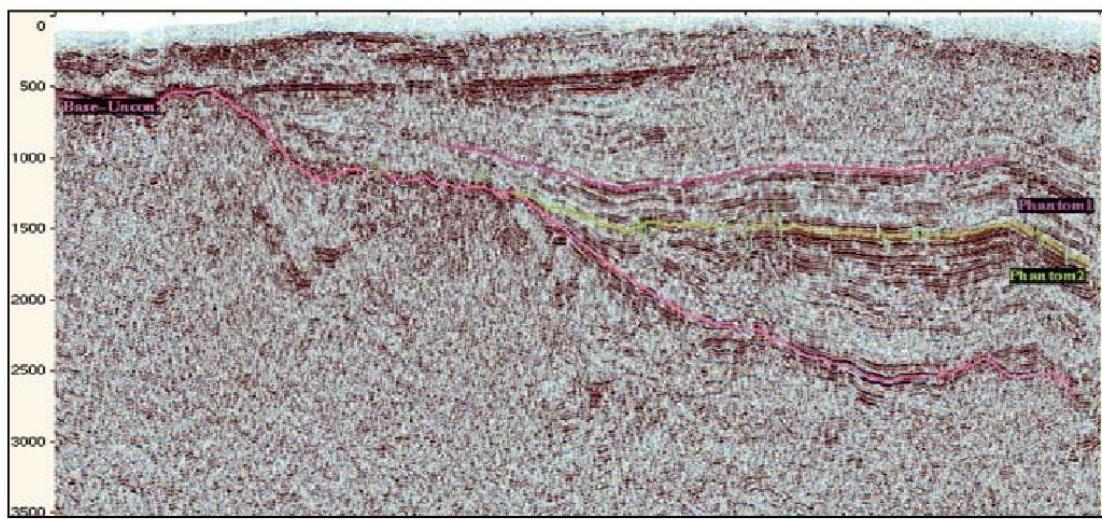
شکل ۱۵. مدل‌سازی دوبعدی مقطع گرانی WP حوضه رسوی مغان در مقطع مورد مطالعه (بالا) آنومالی گرانی محاسبه شده و داده‌های برداشتی (پایین) مدل تولید شده و مرزهای فضای جستجو.

سازندگان مختلف به صورت متوسط ۳۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب فرض شد. جهت هموارتر شدن پاسخ‌ها، فیلتر میانگین متحرک به صورت پنج نقطه‌ای بر پاسخ‌ها اعمال شد.

برای مدل‌سازی مقطع مذبور، مسیر مقطع به منشورهای قائم با عرض برابر ۵۰۰ متر تقسیم و مقطع مورد نظر با ۱۱۷ منشور با عرض ثابت ۵۰۰ متر افزایش و تباین چگالی براساس نتایج نمونه‌گیری‌های گذشته از لایه‌ها و

شکل ۱۶. مدل‌سازی دوبعدی مقطع گرانی WP با الگوریتم مارکوارت-لونبرگ (نجاتی و همکاران، ۱۳۸۷).

شکل ۱۷. نیمرخ لرزه‌ای مقطع WP (شرکت ملی نفت ایران، ۱۳۸۱).

(شکل ۱۶) که تقریباً عمق ترین نقطه را در فاصله ۴۳ تا ۴۵ کیلومتر و حدود ۲۶۰۰ تا ۲۷۰۰ متر به دست آورده‌اند، سازگاری مناسبی دارد.

۴ نتیجه‌گیری

در این پژوهش، طراحی و اجرای الگوریتم بهینه‌سازی ACO به عنوان ابزاری توانمند برای مدل‌سازی غیرخطی مقطع دو بعدی یک حوضه رسوی با استفاده از داده‌های گرانی در دو مرحله مجزا بررسی شد. در مرحله نخست، اعتبارسنجی الگوریتم با داده‌های حاصل از یک مدل مصنوعی برای بررسی کارایی روش پیشنهادی و در مرحله دوم، مدل‌سازی معکوس داده‌های واقعی حاصل از مطالعات گرانی‌سنجی حوضه رسوی مغاین اجرا شد که با مقایسه نتایج این مدل‌سازی با نتایج مطالعات گذشته که با سایر روش‌ها انجام شده بودند، عملکرد مناسب الگوریتم طراحی شده را به اثبات می‌رساند به گونه‌ای که بنا بر مدل‌سازی‌های پیشین داده‌های گرانی (نجاتی و همکاران، ۱۳۸۷)، عمق سنگ بستر در ۵ کیلومتر ابتدایی مقطع (از غرب به شرق) به کمتر از ۵۰۰ متر، در ۱۰ کیلومتر پایانی مقطع (بخش شرقی) به حدود ۲۵۰۰ متر و در عمیق‌ترین

مدل به دست آمده در شکل ۱۵ با نتایج مطالعات پیشتر انجام شده لرزه‌نگاری و نیز مدل‌سازی داده‌های گرانی‌سنجی با الگوریتم مارکوارت-لونبرگ (نجاتی و همکاران، ۱۳۸۷) همخوانی دارد و صحت نتایج مدل‌سازی با الگوریتم پیشنهادی را تأیید می‌کند. مقایسه مدل به دست آمده با نتایج لرزه‌نگاری پیشین (شکل ۱۷) نشان می‌دهد موقعیت مکانی کم‌عمق ترین نقطه و عمیق‌ترین نقطه و نیز روند تغییرات از نقطه کم‌عمق به عمیق در هر دو مطالعه سازگاری خوبی نشان می‌دهد. در قسمت چپ (غربی) مقطع، یک بالا آمدگی سنگ بستر مشاهده می‌شود که نشان می‌دهد در این قسمت، سنگ بستر حدود ۵۵۰ تا ۵۵۰ متر عمق دارد که با توجه به نتایج پیشین مدل‌سازی گرانی در آن مقطع (شکل ۱۶)، حکایت از عمق حدود ۵۵۰ متری برای سنگ بستر در محدوده اولیه مقطع دارد که همخوانی مناسب این الگوریتم را با نتایج مدل‌سازی داده‌های گرانی گذشته با الگوریتم مارکوارت-لونبرگ نشان می‌دهد. همچنین عمیق‌ترین عمق به دست آمده در مدل‌سازی مقطع مذبور، حدود ۲۷۰۰ متر در محدوده حدود ۴۵ کیلومتری به سمت شرق است که با نتایج پیشین مدل‌سازی‌های گرانی

معان.

فتحی، پ.، ۱۳۹۰، الگوریتم‌های فرابتکاری، چاپ دوم: انتشارات دانشگاه بوعالی سینا، همدان.

محمدزاده شادمهری، م.، شریفی، م.ع.، ابراهیم زاده اردستانی، و.، صفری، ع.، و باغانی، ا.، ۱۳۹۴، استفاده از الگوریتم کلونی مورچگان جهت مدل‌سازی وارون داده‌های ثقل‌سنگی: نشریه علمی-پژوهشی علوم و فنون نقشه‌برداری، ۴(۲۰۸-۱۹۳).

نجاتی کلاته، ع.، ابراهیم زاده اردستانی، و.، شاهین، ا.، متولی عنبران، س.، قمی، ش.، و جوان، ا.، ۱۳۸۸، مدل‌سازی وارون دو بعدی غیرخطی داده‌های گرانی‌سنگی تابعه معان با استفاده از روش مارکوارت-لونبرگ: مجله علوم زمین، ۷۴(۱۹)، ۲۰-۱۳.

- Balkaya, Ç., Ekinci, Y. L., Göktürkler, G., and Turan, S., 2017, 3D non-linear inversion of magnetic anomalies caused by prismatic bodies using differential evolution algorithm: *Journal of Applied Geophysics*, **136**, 372-386.
- Barbosa, V. C. F., & Silva, J. B. 1994. Generalized compact gravity inversion. *Geophysics*, 59(1), 57-68.
- Barbosa, V.C.F., Silva, J.B.C., and Medeiros, W.E., 1997. Gravity inversion of basement relief using approximate equality constraints on depths. *Geophysics* 62 (6), 1745–1757.
- Barbosa, V.C.F., and Silva, J.B.C., 2011, Reconstruction of geologic bodies in depth associated with a sedimentary basin using gravity and magnetic data. *Geophysical Prospecting* 59(6): 1021-1034.
- Blum, C., and Roli, A., 2003, Metaheuristics in combinatorial optimization: Overview and conceptual comparison: *ACM Computing Surveys (CSUR)*, **35**(3), 268-308.
- Boschetti, F., Mike, D., and Ron, L., 1997, Inversion of potential field data by genetic algorithms: *Geophysical Prospecting*, **45**(3), 461-478.
- Bott, M. H. P., 1960, The use of rapid digital computing methods for direct gravity interpretation of sedimentary basins: *Geophysical Journal of the Royal Astronomical Society*, **3**(1), 63-67.
- Chakravarthi, V., 1995, Gravity interpretation of non-outcropping sedimentary basins in which the density contrast decreases parabolically with depth: *Pure and Applied Geophysics*, **145**(2), 327–335.
- Dorigo, M., Maniezzo, V., and Colomi, A., 1991, The ant system: An autocatalytic optimizing process: Technical Report 91-016 Revised,

نقطه به حدود ۲۷۰۰ متر می‌رسد که مقایسه این نتایج با نتایج مدل‌سازی تحقیق حاضر (شکل ۱۶)، همخوانی مناسب این تحقیق را با مطالعات پیشین نشان می‌دهد. همچنین میزان تأثیرپذیری الگوریتم *ACO* در برابر مقادیر مختلف نویه‌های احتمالی بررسی شد که نتایج، گویای پایداری مناسب این الگوریتم در برابر نویه‌های سفید گاووسی با دامنه‌های به نسبت زیاد است.

منابع

- شرکت ملی نفت ایران، ۱۳۸۱، گزارش تفسیر داده‌های ژئوفیزیکی Dipartimento di Elettronica, Politecnico di Milano, Milano, Italy.
- Dorigo, M., 1992, Optimization, learning and natural algorithms: Ph. D. thesis, Politecnico di Milano, Italy.
- Dorigo, M., and Di Caro, G., 1999, Ant colony optimization: a new meta-heuristic: Proceedings of the 1999 Congress on Evolutionary Computation-CEC99, 2, IEEE.
- Dorigo, M., and Stützle, T., 2019, Ant colony optimization: overview and recent advances: in *Handbook of Metaheuristics* (pp. 311-351), Springer, Cham.
- Jamash, A., Motavalli Anbaran, S. H., and Zeyen, H., 2017, Non-linear stochastic inversion of gravity data via quantum behaved particle swarm optimization: application to Eurasia–Arabia collision zone (Zagros, Iran): *Geophysical Prospecting*, **65**, 274-294.
- Kearey, P., Brooks, M., and Hill, I., 2013, *An Introduction to Geophysical Exploration*: John Wiley & Sons.
- Liu, S., Hu, X., and Liu, T., 2014, A stochastic inversion method for potential field data: ant colony optimization: Pure and Applied Geophysics, **171**(7), 1531-1555.
- Pallero, J. L. G., Fernández-Martínez, J. L., Bonvalot, S., and Fudym, O., 2015, Gravity inversion and uncertainty assessment of basement relief via particle swarm optimization: *Journal of Applied Geophysics*, **116**, 180-191.
- Pallero, J., Fernández-Muñiz, M., Cernea, A., Álvarez-Machancoses, Ó., Pedruelo-González, L., Bonvalot, S., and Fernández-Martínez, J., 2018, Particle swarm optimization and uncertainty assessment in inverse problems: Sheriff, R. E., & Sheriff, R. E. (1990). *Applied*

- geophysics. Cambridge university press. *Entropy*, **20**(2), 96.
- Sen, M. K., and Stoffa, P. L., 2013, Global Optimization Methods in Geophysical Inversion: Cambridge University Press.
- Silva, J. B. C., Costa, D. C. L., and Barbosa, V. C. F., 2006, Gravity inversion of basement relief and estimation of density contrast variation with depth: *Geophysics*, **71**(5), J51–J58.
- Silva, J. B. C., Santos, D. F., and Gomes, K. P., 2014, Fast gravity inversion of basement relief: *Geophysics*, **79**(5), G79-G91.
- Talbi, E. G., 2009, Metaheuristics: from design to implementation, **74**: John Wiley & Sons.
- Talwani, M., & Ewing, M. 1960. Rapid computation of gravitational attraction of three-dimensional bodies of arbitrary shape. *Geophysics*, **25**(1), 203-225.
- Telford, W. M., Telford, W. M., Geldart, L. P., Journal of Geophysical Research, **64**(1), 49-59.
- Zhdanov, M. S., 2002, Geophysical Inverse Theory and Regularization Problems, **36**: Elsevier.

Basement relief modeling by gravity inversion via Ant Colony Algorithm

Amir Joolaei¹, Alireza Arab-Amiri^{2*}, Ali Nejati², Farzin Farzaneh³

¹ PhD Students, School of Mining, Petroleum and Geophysics, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

² Associate Professor, School of Mining, Petroleum and Geophysics, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

³ M.Sc, Stratigraphy Department , Exploration Directorate, National Iranian Oil Company, Tehran, Iran

(Received: 07 June 2019, Accepted: 15 February 2020)

Summary

Inversion of basement relief of sedimentary basins is an important application among the non-linear modeling techniques. Particularly in sedimentary basins with hydrocarbon source potential, the thickness of sediments is one of the primary factors in determining the thermal maturation of these basins. Gravity methods have been vastly used to estimate the base of sedimentary basins. The aim of this research is two-dimensional modeling of the basement geometry of a sedimentary basin using the inversion of the gravimetry data. A common way to approach this problem is discretizing the basin using polygons (or other geometries), and solving the non-linear inverse problem by local optimization iteratively. This procedure provides a solution which highly depends on the initial model and the used prior information. Besides, due to the non-linearity of this inverse problem, local optimization methods will fail whenever there is no reliable initial model. The global optimization method is a promising alternative to classical inversion methods because the quality of their solutions does not depend on the initial model. Also, they do not use the derivatives of the objective function.

Ant colony algorithm (ACO) is one of the kinds of important swarm intelligence algorithms which have been successfully applied in many fields such as inversion of geophysical data. This research, in two separate stages, investigates the design and implementation of the ACO as a powerful tool for two-dimensional non-linear modeling of gravity data. ACO can be a substitution for the local response methods such as Marquardt-Levenberg and Gauss-Newton. To apply this algorithm in the problem under consideration, it was validated with the data obtained from a synthetic model and then, reverse modeling of the real data was performed. For evaluating the validation of this developed algorithm, it was tested by the synthetic model. Data from the synthetic models were modeled by using the developed algorithm, and acceptable results were obtained. By using this approach, the topography of the basement in the synthetic model was obtained with acceptable accuracy.

In this study, the effect of ACO algorithm on different values of probable noises was investigated. The results indicate that this algorithm is suitably stable against the Gaussian white noise with relatively high amplitudes. In modeling for high noise percentage, the root mean square error of the data calculated with the original data didn't exceed 1.64 mGal and that obtained with the original model at most was 131.4 m. The results of modeling show acceptable agreement with the original model even in the case of data contaminated with 10% Gaussian white noise.

The reliability of the proposed method to the inversion of a real gravity data was confirmed by applying it on a real gravity profile in the Moghan sedimentary basin. The results of this modeling are compatible with previously published works in this area.

Keywords: Gravimetry, thickness of sediments, nonlinear gravity inversion, global optimization, Ant Colony Algorithm, Moghan basin sedimentary.

*Corresponding author:

alirezaarabamiri@yahoo.com